

ตอนที่ 3 ผลการประเมินศักยภาพทรัพยากรนันทนาการฐานป่าไม้

การประเมินศักยภาพทรัพยากรนันทนาการฐานป่าไม้ทั้ง 2 ประเภท คือเส้นทางศึกษาธรรมชาติจำนวน 4 แห่ง ได้แก่ เส้นทางศึกษาธรรมชาติกิวแม่ปาน เส้นทางศึกษาธรรมชาติ กม.33 - หอนงผักชี เส้นทางศึกษาธรรมชาติแคมป์บ้านกร่าง และเส้นทางศึกษาธรรมชาติน้ำตกกรุงชิง และน้ำตกจำนวน 4 แห่ง ได้แก่ น้ำตกแม่ยะ น้ำตกเหวนรก น้ำตกป่าละอู และน้ำตกกะโรม ได้ผลการศึกษาในแต่ละตัวชี้วัดตามประเภทแหล่งนันทนาการดังนี้

เส้นทางศึกษาธรรมชาติ

1. ความโดดเด่นของสังคมพืช พบว่า บริเวณเส้นทางศึกษาธรรมชาติกิวแม่ปานมีความโดดเด่นด้านปริมาณต้นไม้ที่มีขนาดเส้นรอบวงมากกว่า 100 เซนติเมตร ในระดับสูงมากโดยมีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 5.00 คะแนน เท่ากัน เนื่องจากตลอดเส้นทางถูกปกคลุมด้วยสังคมป่าดิบเขา ซึ่งมีความอุดมสมบูรณ์มีต้นไม้ใหญ่ค่อนข้างมาก โดยสามารถนับต้นไม้ที่มีขนาดเส้นรอบวงมากกว่า 100 เซนติเมตร ได้มากกว่า 20 ต้นต่อระยะทาง 100 เมตร ส่วนเส้นทางศึกษาธรรมชาติแคมป์บ้านกร่างมีความโดดเด่นด้านปริมาณต้นไม้ที่มีขนาดเส้นรอบวงมากกว่า 100 เซนติเมตร ในระดับต่ำโดยมีคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 2.00 คะแนน ทั้งนี้เนื่องจากบริเวณดังกล่าวปกคลุมด้วยสังคมป่ารุ่นสองเพราะเคยผ่านการทำไม้มาก่อนในอดีตจึงปรากฏไม้ใหญ่ค่อนข้างน้อย โดยสามารถนับต้นไม้ที่มีขนาดเส้นรอบวงมากกว่า 100 เซนติเมตร ได้น้อยกว่า 5 ต้นต่อระยะทาง 100 เมตร ส่วนการปรากฏของหมู่ไม้ครบทุกกลุ่มโครงสร้างชั้นเรือนยอด พบว่า เกือบทุกแหล่งมีการปรากฏของหมู่ไม้ครบทุกกลุ่มโครงสร้างชั้นเรือนยอด ยกเว้นบริเวณเส้นทางศึกษาธรรมชาติ กม.33 - หอนงผักชีซึ่งมีการปรากฏของหมู่ไม้ไม่ครบทุกกลุ่มโครงสร้างชั้นเรือนยอด ในขณะที่ด้านเปอร์เซ็นต์การปกคลุมเรือนยอด พบว่า เส้นทางศึกษาธรรมชาติทุกแห่งมีความโดดเด่นในระดับสูงมาก เนื่องจากมีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 5.00 คะแนน เนื่องจากมีการปกคลุมเรือนยอดมากกว่า 80 เปอร์เซ็นต์ ทั้งนี้เพราะบริเวณเส้นทางศึกษาธรรมชาติกิวแม่ปานปกคลุมด้วยสังคมป่าดิบเขา และเส้นทางศึกษาธรรมชาติน้ำตกกรุงชิงปกคลุมด้วยสังคมป่าดิบชื้น ซึ่งประกอบด้วยพรรณไม้ที่ไม่ผลัดใบตลอดทั้งปีจึงมีเรือนยอดหนาแน่น ส่วนเส้นทางศึกษาธรรมชาติ กม.33 - หอนงผักชี และเส้นทางศึกษาธรรมชาติแคมป์บ้านกร่างปกคลุมด้วยสังคมป่าดิบแล้ง ซึ่งภายในสังคมพืชประกอบด้วยพรรณไม้ส่วนใหญ่ซึ่งไม่ผลัดใบทำให้มีเรือนยอดค่อนข้างหนาแน่น

โดยสรุปด้านความโดดเด่นของสังคมพืช พบว่า เส้นทางศึกษาธรรมชาติกัวแม่ปานมีค่าคะแนนสูงสุดเท่ากับ 4.20 คะแนน รองลงมาคือเส้นทางศึกษาธรรมชาติน้ำตกกรุงชิง และเส้นทางศึกษาธรรมชาติ กม.33 - หนองผกชี ซึ่งมีค่าคะแนนเท่ากับ 3.80 และ 3.60 คะแนน ตามลำดับ ส่วนเส้นทางศึกษาธรรมชาติแคมป์บ้านกร่าง มีค่าคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 3.00 คะแนน

2. โอกาสในการพบเห็นสัตว์ป่า พบว่า บริเวณเส้นทางศึกษาธรรมชาติทุกแห่งมีโอกาสในการพบเห็นสัตว์ป่าจำพวกนกในระดับสูงมากโดยมีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 5.00 คะแนน เท่ากัน เพราะทุกแห่งมีโอกาสในการพบเห็นชนิดนกมากกว่า 40 ชนิดขึ้นไป เช่นเดียวกับโอกาสในการพบเห็นชนิดสัตว์ป่าขนาดเล็ก - ขนาดกลาง ซึ่งเส้นทางศึกษาธรรมชาติทุกแห่งมีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 5.00 คะแนน เช่นกัน เนื่องจากมีโอกาสในการพบเห็นสัตว์ป่าขนาดเล็ก - ขนาดกลางมากกว่า 2 ชนิดขึ้นไป ในขณะที่โอกาสในการพบเห็นชนิดสัตว์ป่าขนาดใหญ่ พบว่า บริเวณเส้นทางศึกษาธรรมชาติ กม.33 - หนองผกชี และเส้นทางศึกษาธรรมชาติแคมป์บ้านกร่างมีโอกาสในการพบเห็นสัตว์ป่าขนาดใหญ่ในระดับสูงสุด เนื่องจากมีคะแนนเท่ากับ 2.00 คะแนน โดยมีโอกาสพบเห็นสัตว์ป่าขนาดใหญ่มากกว่า 1 ชนิดขึ้นไป ส่วนเส้นทางศึกษาธรรมชาติกัวแม่ปานและเส้นทางศึกษาธรรมชาติน้ำตกกรุงชิงมีโอกาสในการพบเห็นสัตว์ป่าขนาดใหญ่ในระดับปานกลาง เนื่องจากมีคะแนนเท่ากับ 1.00 คะแนน โดยมีโอกาสพบเห็นสัตว์ป่าขนาดใหญ่เพียง 1 ชนิด ทั้งนี้โอกาสในการพบเห็นสัตว์ป่าในแต่ละพื้นที่ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการด้วยกัน เช่น พื้นที่มีหลากหลายของถิ่นอาศัย อาหาร ตลอดจนความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ป่า การรบกวนพื้นที่จากการใช้ประโยชน์ของมนุษย์ เป็นต้น

โดยสรุปด้านโอกาสในการพบเห็นสัตว์ป่า พบว่า เส้นทางศึกษาธรรมชาติ กม.33 - หนองผกชี และเส้นทางศึกษาธรรมชาติแคมป์บ้านกร่าง มีค่าคะแนนสูงสุดเท่ากันคือ 3.50 คะแนน ส่วนเส้นทางศึกษาธรรมชาติกัวแม่ปานและเส้นทางศึกษาธรรมชาติน้ำตกกรุงชิง มีค่าคะแนนเท่ากันคือ 3.30 คะแนน

3. ความโดดเด่นทางกายภาพของฐานทรัพยากร จากการพิจารณาจากความหลากหลายของภูมิประเทศที่พบเห็นในเส้นทาง พบว่า เส้นทางศึกษาธรรมชาติกัวแม่ปานความโดดเด่นในระดับสูงมากโดยมีค่าคะแนนสูงสุดเท่ากับ 5.00 คะแนน เนื่องจากตลอดเส้นทางตัดผ่านภูมิประเทศที่มีหลากหลายสูงมาก ทั้งบริเวณเส้นทางเดินผ่านสังคมป่าดิบเขา ทุ่งหญ้ากึ่งอัลไพน์ ตลอดจนบริเวณกัวแม่ปานอันเป็นทางเดินบนสันเขาแคบ ๆ ซึ่งสามารถมองเห็นสภาพภูมิประเทศได้โดยรอบ

รองลงมาคือเส้นทางศึกษาธรรมชาติกม.33 - หนองผักชีและเส้นทางศึกษาธรรมชาติน้ำตกกรุงชิง ซึ่งมีความโดดเด่นในระดับสูงโดยมีค่าคะแนนเท่ากับ 4.00 คะแนน เนื่องจากบริเวณเส้นทางศึกษาธรรมชาติ กม.33 – หนองผักชีตัดผ่านสังคมนาที่แตกต่างกันคือทั้งสังคมนาดิบแล้งในช่วงแรกและสังคมนาทุ่งหญ้าในช่วงหลัง โดยเฉพาะบริเวณทุ่งหญ้าสามารถมองเห็นสภาพภูมิประเทศได้โดยรอบ ส่วนเส้นทางศึกษาธรรมชาติน้ำตกกรุงชิงซึ่งตัดผ่านสังคมนาดิบชื้นตลอดเส้นทาง โดยมีจุดหมายปลายทางเป็นน้ำตกกรุงชิง ในขณะที่เส้นทางศึกษาธรรมชาติแคมป์บ้านกร่างมีความโดดเด่นในระดับปานกลางโดยมีค่าคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 3.00 คะแนน เนื่องจากมีสภาพภูมิประเทศที่มีความหลากหลายไม่มากนัก ซึ่งตลอดเส้นทางตัดผ่านสังคมนาดิบแล้งที่มีลักษณะเป็นป่ารุ่นสอง และผ่านลำห้วยทั้งที่มีน้ำตลอดทั้งปีหรือมีน้ำไหลเฉพาะฤดูฝนในบางช่วงของเส้นทาง

4. คุณภาพด้านทัศนียภาพของภูมิทัศน์ พบว่า บริเวณเส้นทางศึกษาธรรมชาติก๊วแม่ปาน มีคุณภาพด้านทัศนียภาพของภูมิทัศน์ในระดับสูงมากโดยมีค่าคะแนนสูงสุดเท่ากับ 5.00 คะแนน เนื่องจากตลอดเส้นทางสามารถพบเห็นภูมิทัศน์ที่งดงามมากทั้งความอุดมสมบูรณ์ของสังคมนาดิบเขาพรรณไม้ดอกต่าง ๆ ตลอดเส้นทาง สภาพสังคมนาทุ่งหญ้าถึงอัลไพน์ และภูมิประเทศโดยรอบบริเวณก๊วแม่ปาน รองลงมาคือเส้นทางศึกษาธรรมชาติกม.33 - หนองผักชีและเส้นทางศึกษาธรรมชาติน้ำตกกรุงชิง ซึ่งมีคุณภาพด้านทัศนียภาพของภูมิทัศน์ในระดับสูงโดยมีค่าคะแนนเท่ากับ 4.00 คะแนน เท่ากัน เนื่องจากบริเวณเส้นทางศึกษาธรรมชาติ กม.33 – หนองผักชีสามารถพบเห็นภูมิทัศน์ที่งดงามของพรรณไม้ต่าง ๆ บริเวณป่าดิบแล้ง ซึ่งมีการออกดอก ผล และผลิบานในบางฤดูกาล เป็นต้น ส่วนบริเวณทุ่งหญ้าสามารถมองเห็นสภาพภูมิประเทศได้โดยรอบ สำหรับเส้นทางศึกษาธรรมชาติน้ำตกกรุงชิงสามารถพบเห็นภูมิทัศน์ที่งดงามเช่นกัน โดยส่วนใหญ่เป็นความอุดมสมบูรณ์ของสังคมนาดิบชื้น ซึ่งประกอบด้วยพรรณไม้ต่าง ๆ ที่มีการออกดอก ผล และผลิบานในบางฤดูกาล เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีน้ำตกกรุงชิงซึ่งมีชื่อเสียงด้านความงดงามเป็นจุดหมายปลายทาง ในขณะที่เส้นทางศึกษาธรรมชาติแคมป์บ้านกร่าง มีคุณภาพด้านทัศนียภาพของภูมิทัศน์ในระดับปานกลางโดยมีค่าคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 3.00 คะแนน เนื่องจากในเส้นทางสามารถพบเห็นลักษณะการทดแทนของป่ารุ่นสอง ลำห้วย และการออกดอก ผล และผลิบานของพรรณไม้บางชนิดบางฤดูกาล เป็นต้น

5. นัยสำคัญต่อการสื่อความหมาย พบว่า บริเวณเส้นทางศึกษาธรรมชาติก๊วแม่ปาน มีนัยสำคัญต่อการสื่อความหมายในระดับสูงมาก โดยมีความโดดเด่นสูงสุดเท่ากับ 5.00 คะแนน เนื่องจากมีลักษณะองค์ประกอบทางธรรมชาติต่าง ๆ ที่สามารถนำมาใช้เป็นวัตถุดิบสร้างเรื่องราว / เค้าโครงในการสื่อความหมายได้หลากหลายมาก เช่น ความโดดเด่นของสังคมนาพีช พันธุ์ไม้ สภาพ

ภูมิประเทศโดยรอบ ความหลากหลายของชนิดนก เป็นต้น รองลงมาคือเส้นทางศึกษาธรรมชาติ กม.33 - หนองผักชีและเส้นทางศึกษาธรรมชาติน้ำตกกรุงชิง ซึ่งมีนัยสำคัญต่อการสื่อความหมายในระดับสูงโดยมีค่าคะแนนเท่ากับ 4.00 คะแนน เท่ากัน เนื่องจากมีลักษณะองค์ประกอบทางธรรมชาติต่าง ๆ ที่สามารถนำมาใช้เป็นวัตถุดิบสร้างเรื่องราว / คำโครงในการสื่อความหมายได้หลากหลาย เช่น ความหลากหลายของชนิดนก พรรณไม้ เป็นต้น ส่วนเส้นทางศึกษาธรรมชาติแคมป์บ้านกร่าง มีนัยสำคัญต่อการสื่อความหมายในระดับปานกลางโดยมีค่าคะแนนเท่ากับ 3.00 คะแนน เนื่องจากมีลักษณะ องค์ประกอบทางธรรมชาติต่าง ๆ ที่สามารถนำมาใช้เป็นวัตถุดิบสร้างเรื่องราว / คำโครงในการสื่อความหมายได้แต่ไม่หลากหลายนัก

6. ความเหมาะสมของทรัพยากรต่อการประกอบกิจกรรมนันทนาการ พบว่า ลักษณะทางธรรมชาติของเส้นทางศึกษาธรรมชาติด้านความลาดชันเฉลี่ยของเส้นทางทุกแหล่ง มีความเหมาะสมต่อการประกอบกิจกรรมนันทนาการในระดับสูงมากโดยมีค่าคะแนนเท่ากับ 5 คะแนน เท่ากัน เนื่องจากมีความลาดชันเฉลี่ยตลอดเส้นทางเดินน้อยกว่า 10 เปอร์เซ็นต์ ส่วนด้านลักษณะวงรอบของเส้นทาง พบว่า เส้นทางศึกษาธรรมชาติกิวแม่ปานมีความเหมาะสมต่อการประกอบกิจกรรมนันทนาการในระดับสูงสุด เนื่องจากมีลักษณะของเส้นทางเดินเป็นวงรอบมีจุดเริ่มต้นและสิ้นสุดอยู่บริเวณเดียวกัน ในขณะที่เส้นทางศึกษาธรรมชาติน้ำตกกรุงชิงมีความเหมาะสมในระดับต่ำสุด เนื่องจากมีลักษณะของเส้นทางเดินไม่เป็นวงรอบคือเมื่อเดินถึงจุดหมายปลายทางแล้วต้องเดินย้อนกลับทางเดิม สำหรับด้านความยาวของเส้นทาง พบว่า เส้นทางศึกษาธรรมชาติแคมป์บ้านกร่างมีความเหมาะสมต่อการประกอบกิจกรรมนันทนาการมากที่สุด เนื่องจากเส้นทางเดินมีความยาวระหว่าง 500 - 1,500 เมตร ส่วนแหล่งที่เหลือมีความเหมาะสมต่อการประกอบกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับต่ำเช่นเดียวกัน เนื่องจากมีความยาวของเส้นทางเดินมากกว่า 3,000 เมตร

โดยสรุปด้านความเหมาะสมของทรัพยากรต่อการประกอบกิจกรรมนันทนาการ พบว่า เส้นทางศึกษาธรรมชาติกิวแม่ปาน มีค่าคะแนนสูงสุดเท่ากับ 3.00 คะแนน รองลงมาคือเส้นทางศึกษาธรรมชาติแคมป์บ้านกร่าง ซึ่งมีค่าคะแนนเท่ากับ 2.90 คะแนน ส่วนเส้นทางศึกษาธรรมชาติ กม.33 - หนองผักชี มีค่าคะแนนเท่ากับ 2.60 คะแนน และเส้นทางศึกษาธรรมชาติน้ำตกกรุงชิง มีค่าคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 2.20 คะแนน ตามลำดับ

7. ความคงทนของสภาพแวดล้อมในการรองรับการใช้ประโยชน์ โดยยังคงลักษณะเดิมของระบบนิเวศ พบว่า บริเวณเส้นทางศึกษาธรรมชาติทุกแหล่งมีความคงทนในการรองรับการใช้

ประโยชน์ด้านความคงทนต่อการเหยียบย่ำ / บดอัดของดินในระดับสูงมากโดยมีค่าคะแนนเท่ากับ 5.00 คะแนน เท่ากัน เนื่องจากทุกแหล่งมีความคงทนต่อการเหยียบย่ำ / บดอัดของดินมากกว่า 2.00 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร ในทำนองเดียวกับตัวชี้วัดประเภทของสังคมพืชที่ปกคลุมพื้นที่ส่วนใหญ่ เพราะพบว่าเส้นทางศึกษาธรรมชาติทุกแห่งมีความคงทนในการรองรับการใช้ประโยชน์อยู่ในระดับต่ำเท่ากันโดยมีค่าคะแนนเท่ากับ 2.00 คะแนน เนื่องจากบริเวณพื้นที่ส่วนใหญ่ของทุกแห่งถูกปกคลุมด้วยสังคมป่าดิบ โดยเส้นทางศึกษาธรรมชาติกัวแม่ปานปกคลุมด้วยสังคมป่าดิบเขา เส้นทางศึกษาธรรมชาติ กม.33 - หนองผักชีและเส้นทางศึกษาธรรมชาติแคมป์บ้านกร่างปกคลุมด้วยสังคมป่าดิบแล้ง ส่วนเส้นทางศึกษาธรรมชาติน้ำตกกรุงชิงปกคลุมด้วยสังคมป่าดิบชื้น ซึ่งจัดอยู่ในความคงทนระดับเดียวกัน ในขณะที่ความยึดแน่นของเนื้อดินของเส้นทางศึกษาธรรมชาติทุกแห่งมีระดับความคงทนในการรองรับการใช้ประโยชน์แตกต่างกัน โดยบริเวณเส้นทางศึกษาธรรมชาติ กม.33 - หนองผักชี มีความคงทนในการรองรับการใช้ประโยชน์ในระดับสูงโดยมีค่าคะแนนสูงสุดเท่ากับ 4.00 คะแนน เนื่องจากมีความยึดแน่นของเนื้อดิน 2.00 - 4.00 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร ส่วนเส้นทางศึกษาธรรมชาติกัวแม่ปานและเส้นทางศึกษาธรรมชาติ กม.33 - หนองผักชี มีความคงทนในการรองรับการใช้ประโยชน์ในระดับต่ำโดยมีค่าคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 2.00 คะแนน เนื่องจากมีความยึดแน่นของเนื้อดิน 0.50 - 0.99 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร สำหรับความลาดชันของพื้นที่ซึ่งพบว่าบริเวณเส้นทางศึกษาธรรมชาติ กม.33 - หนองผักชี มีความคงทนในการรองรับการใช้ประโยชน์ในระดับสูงมากโดยมีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 5.00 คะแนน เนื่องจากบริเวณพื้นที่ที่มีความลาดชันของพื้นที่น้อยกว่า 8 เปอร์เซ็นต์ ทั้งนี้เพราะสภาพภูมิประเทศของพื้นที่โดยรอบค่อนข้างเป็นที่ราบ ในขณะที่เส้นทางศึกษาธรรมชาติกัวแม่ปานมีความคงทนในการรองรับการใช้ประโยชน์ในระดับต่ำสุดโดยมีค่าคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1.00 คะแนน เนื่องจากมีความลาดชันมากกว่า 35 เปอร์เซ็นต์ ทั้งนี้เพราะสภาพภูมิประเทศของพื้นที่โดยรอบเป็นภูเขาค่อนข้างมีความลาดชันสูง ส่วนการมีอยู่ของสัตว์ป่าที่อ่อนไหวต่อการถูกรบกวน พบว่า บริเวณเส้นทางศึกษาธรรมชาติ กม.33 - หนองผักชีและเส้นทางศึกษาธรรมชาติน้ำตกกรุงชิง ค่อนข้างมีความคงทนในการรองรับการใช้ประโยชน์ เนื่องจากไม่พบการมีอยู่ของสัตว์ป่าที่อ่อนไหวต่อการถูกรบกวน ในขณะที่บริเวณเส้นทางศึกษาธรรมชาติกัวแม่ปานและเส้นทางศึกษาธรรมชาติแคมป์บ้านกร่างมีความคงทนในการรองรับการใช้ประโยชน์ค่อนข้างน้อย เนื่องจากพบการอาศัยอยู่ของสัตว์ป่าที่อ่อนไหวต่อการถูกรบกวน

โดยสรุปด้านความคงทนของสภาพแวดล้อมในการรองรับการใช้ประโยชน์ โดยยังคงลักษณะเดิมของระบบนิเวศพบว่า เส้นทางศึกษาธรรมชาติ กม.33 – หนองผักชี มีค่าคะแนนสูงที่สุดเท่ากับ 2.90 คะแนน รองลงคือเส้นทางศึกษาธรรมชาติน้ำตกกรุงชิง ซึ่งมีค่าคะแนนเท่ากับ 2.45

เส้นทางศึกษาธรรมชาติแคมป์บ้านกร่าง มีค่าคะแนนเท่ากับ 1.85 คะแนน และเส้นทางศึกษาธรรมชาติกิวแม่ปาน มีค่าคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1.70 คะแนน ตามลำดับ

8. ความเชื่อมโยงกับแหล่งนันทนาการอื่น พบว่า เส้นทางศึกษาธรรมชาติทุกแหล่งมีความเชื่อมโยงกับแหล่งนันทนาการอื่นด้านระยะทางระหว่างแหล่งที่ประเมิณกับแหล่งนันทนาการที่ใกล้สุดในระดับสูงมากโดยมีค่าคะแนนสูงสุดเท่ากับ 5.00 คะแนน เนื่องจากมีระยะทางระหว่างแหล่งที่ประเมิณกับแหล่งนันทนาการที่ใกล้สุดน้อยกว่า 10 กิโลเมตร ส่วนความเชื่อมโยงกับแหล่งนันทนาการอื่นด้านจำนวนแหล่งนันทนาการใกล้เคียงในระยะ 80 กิโลเมตร พบว่า เส้นทางศึกษาธรรมชาติกิวแม่ปานและเส้นทางศึกษาธรรมชาติน้ำตกกรุงชิงมีความเชื่อมโยงกับแหล่งนันทนาการอื่นในระดับสูงมากโดยมีค่าคะแนนสูงสุดเท่ากับ 5.00 คะแนน นั่นคือมีจำนวนแหล่งนันทนาการใกล้เคียงในระยะ 80 กิโลเมตร มากกว่า 50 แห่งขึ้นไป ส่วนแหล่งที่ได้คะแนนต่ำสุดคือเส้นทางศึกษาธรรมชาติแคมป์บ้านกร่างซึ่งมีความเชื่อมโยงกับแหล่งนันทนาการอื่นในระดับต่ำโดยมีค่าคะแนนเท่ากับ 2.00 คะแนน นั่นคือมีจำนวนแหล่งนันทนาการใกล้เคียงในระยะ 80 กิโลเมตร ระหว่าง 20 - 29 แห่ง

โดยสรุปด้านความเชื่อมโยงกับแหล่งนันทนาการอื่น พบว่า เส้นทางศึกษาธรรมชาติกิวแม่ปานและเส้นทางศึกษาธรรมชาติน้ำตกกรุงชิง มีค่าคะแนนสูงสุด 5.00 คะแนน เท่ากัน รองลงมาคือเส้นทางศึกษาธรรมชาติ กม.33 - หนองผักชี ซึ่งมีค่าคะแนนเท่ากับ 4.00 คะแนน และเส้นทางศึกษาธรรมชาติแคมป์บ้านกร่าง มีค่าคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 3.50 คะแนน ตามลำดับ

9. ความปลอดภัย พบว่า เส้นทางศึกษาธรรมชาติเกือบทุกแหล่งมีโอกาสนในการสัมผัสพืชเป็นพิษขณะประกอบกิจกรรม ยกเว้นเส้นทางศึกษาธรรมชาติกิวแม่ปานซึ่งไม่ปรากฏการมีอยู่ของพืชเป็นพิษบริเวณเส้นทางเลย ในขณะที่เส้นทางศึกษาธรรมชาติทุกแหล่งมีโอกาสนในการพบสัตว์ที่เป็นอันตรายขณะประกอบกิจกรรม ส่วนความปลอดภัยด้านโอกาสเกิดภัยธรรมชาติในฤดูกาลที่เปิดให้ประกอบกิจกรรม พบว่า เส้นทางศึกษาธรรมชาติเกือบทุกแหล่งมีความปลอดภัยในระดับสูงมากโดยมีค่าคะแนนเท่ากับ 5.00 คะแนน เนื่องจากช่วงฤดูกาลที่เปิดให้ประกอบกิจกรรมมีโอกาสเกิดภัยธรรมชาติน้อยกว่า 5 วันต่อปี โดยมีเพียงเส้นทางศึกษาธรรมชาติแคมป์บ้านกร่างที่มีความปลอดภัยในระดับปานกลางโดยมีค่าคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 3.00 คะแนน เนื่องจากช่วงฤดูกาลที่เปิดให้ประกอบกิจกรรมมีโอกาสเกิดภัยธรรมชาติ 10 - 14 วันต่อปี

โดยสรุปด้านความปลอดภัย พบว่า เส้นทางศึกษาธรรมชาติกิวแม่ปาน มีค่าคะแนนสูงสุดเท่ากับ 1.85 คะแนน รองลงมาคือเส้นทางศึกษาธรรมชาติ กม.33 - หนองผักชีและเส้นทางศึกษาธรรมชาติน้ำตกกรุงชิง ซึ่งมีค่าคะแนนเท่ากันคือ 1.50 คะแนน และเส้นทางศึกษาธรรมชาติแคมป์บ้านกร่าง มีค่าคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 0.90 คะแนน ตามลำดับ

10. ภูมิอากาศ พบว่า บริเวณเส้นทางศึกษาธรรมชาติทุกแหล่ง มีความเหมาะสมของอุณหภูมิต่อการประกอบกิจกรรมนันทนาการในระดับปานกลางโดยมีค่าคะแนนเท่ากับ 2 คะแนน เท่ากัน เนื่องจากบริเวณแหล่งนันทนาการมีอุณหภูมิเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 26 - 30 องศาเซลเซียส ในขณะที่ความเหมาะสมของความชื้นสัมพัทธ์ต่อการประกอบกิจกรรมนันทนาการ พบว่า เส้นทางศึกษาธรรมชาติกิวแม่ปานและเส้นทางศึกษาธรรมชาติ กม.33 - หนองผักชี มีความเหมาะสมในระดับสูงสุด เนื่องจากมีความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 65.0 - 75.0 เปอร์เซ็นต์ มีเพียงเส้นทางศึกษาธรรมชาติกิวแม่ปานที่มีความเหมาะสมของจำนวนวันฝนตกต่อการประกอบกิจกรรมนันทนาการในระดับสูงมาก เนื่องจากมีจำนวนวันฝนตกต่อปีน้อยกว่า 120 วันต่อปี ส่วนเส้นทางศึกษาธรรมชาติน้ำตกกรุงชิงมีความเหมาะสมของจำนวนวันฝนตกต่อการประกอบกิจกรรมนันทนาการในระดับปานกลางโดยมีค่าคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 2.00 คะแนน เนื่องจากมีจำนวนวันฝนตกต่อปี 151 - 180 วันต่อปี

โดยสรุปด้านภูมิอากาศ พบว่า เส้นทางศึกษาธรรมชาติกิวแม่ปาน มีค่าคะแนนสูงสุดเท่ากับ 4.00 คะแนน รองลงมาคือเส้นทางศึกษาธรรมชาติ กม.33 - หนองผักชี ซึ่งมีค่าคะแนนเท่ากับ 3.40 คะแนน เส้นทางศึกษาธรรมชาติแคมป์บ้านกร่าง มีค่าคะแนนเท่ากับ 3.20 คะแนน และเส้นทางศึกษาธรรมชาติน้ำตกกรุงชิง ซึ่งมีค่าคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 2.60 คะแนน ตามลำดับ

รายละเอียดของค่าคะแนนแต่ละตัวชี้วัดย่อยในการประเมินศักยภาพเส้นทางศึกษาธรรมชาติปรากฏดังตารางที่ 17

ผลการประเมินศักยภาพทรัพยากรนันทนาการฐานป่าไม้ประเภทเส้นทางศึกษาธรรมชาติทั้ง 4 แห่ง พบว่า เส้นทางศึกษาธรรมชาติกิวแม่ปานมีศักยภาพอยู่ในระดับสูงมาก โดยมีค่าคะแนนศักยภาพเท่ากับ 3.7490 คะแนน ส่วนเส้นทางศึกษาธรรมชาติ กม.33 - หนองผักชี และเส้นทางศึกษาธรรมชาติน้ำตกกรุงชิง มีศักยภาพอยู่ในระดับสูงเช่นเดียวกัน โดยมีค่าคะแนนศักยภาพเท่ากับ 3.3266 และ 3.2482 คะแนน ตามลำดับ และเส้นทางศึกษาธรรมชาติแคมป์บ้านกร่างมีศักยภาพอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าคะแนนศักยภาพเท่ากับ 2.7635 คะแนน ซึ่งรายละเอียดผลการประเมินศักยภาพเส้นทางศึกษาธรรมชาติ ปรากฏดังตารางที่ 18

ตารางที่ 17 ค่าคะแนนและค่าถ่วงน้ำหนักตัวชี้วัดย่อยในการประเมินศักยภาพเส้นทางศึกษาธรรมชาติ

ตัวชี้วัด	เส้นทางศึกษาธรรมชาติ											
	กัวแม่ปาน			กม.33 - หนองผักชี			แคมป์บ้านกร่าง			น้ำตกกรุงชิง		
	W _i	R _i	W _i R _i	W _i	R _i	W _i R _i	W _i	R _i	W _i R _i	W _i	R _i	W _i R _i
1. ความโดดเด่นของสังคมพืช	100			100			100			100		
1.1 ปริมาณต้นไม้ที่มีขนาดเส้นรอบวงมากกว่า 100 เซนติเมตร	40	5	200	40	4	160	40	2	80	40	4	160
1.2 การปรากฏของหมู่ไม้ครบทุกกลุ่ม โครงสร้างชั้นเรือนยอด	20	1	20	20	0	0	20	1	20	20	1	20
1.3 เปอร์เซ็นต์การปกคลุมเรือนยอด	40	5	200	40	5	200	40	5	200	40	5	200
R _{ii}			4.20			3.60			3.00			3.80
2. โอกาสในการพบเห็นสัตว์ป่า	100			100			100			100		
2.1 จำนวนชนิดนก	50	5	250	50	5	250	50	5	250	50	5	250
2.2 จำนวนชนิดสัตว์ป่าขนาดเล็ก - ขนาดกลาง	30	2	60	30	2	60	30	2	60	30	2	60
2.3 จำนวนชนิดสัตว์ป่าขนาดใหญ่	20	1	20	20	2	40	20	2	40	20	1	20
R _{ii}			3.30			3.50			3.50			3.30
3. ความโดดเด่นทางกายภาพของฐานทรัพยากร	100			100			100			100		
3.1 ความหลากหลายของภูมิประเทศที่พบเห็นในเส้นทาง	100	5	500	100	4	400	100	3	300	100	4	400
R _{ii}			5.00			4.00			3.00			4.00
4. คุณภาพด้านทัศนียภาพของภูมิทัศน์	100			100			100			100		
4.1 คุณภาพด้านทัศนียภาพของภูมิทัศน์	100	5	500	100	4	400	100	3	300	100	4	400
R _{ii}			5.00			4.00			3.00			4.00

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	เส้นทางศึกษาธรรมชาติ											
	กัวแม่ปาน			กม.33 - หนองผักชี			แคมป์บ้านกร่าง			น้ำตกกรุงชิง		
	W_i	R_i	$W_i R_i$	W_i	R_i	$W_i R_i$	W_i	R_i	$W_i R_i$	W_i	R_i	$W_i R_i$
5. นัยสำคัญต่อการสื่อความหมาย	100			100			100			100		
5.1 นัยสำคัญต่อการสื่อความหมาย	100	5	500	100	4	400	100	3	300	100	4	400
R_{ii}			5.00			4.00			3.00			4.00
6. ความเหมาะสมของทรัพยากรต่อการประกอบกิจกรรมนันทนาการ	100			100			100			100		
6.1 ความลาดชันเฉลี่ยของเส้นทาง	30	5	150	30	5	150	30	5	150	30	5	150
6.2 ลักษณะวงรอบของเส้นทาง	40	3	120	40	2	80	40	2	80	40	1	40
6.3 ความยาวของเส้นทาง	30	1	30	30	1	30	30	2	60	30	1	30
R_{ii}			3.00			2.60			2.90			2.20
7. ความคงทนของสภาพแวดล้อมในการรองรับการใช้ประโยชน์	100			100			100			100		
โดยยังคงลักษณะเดิมของระบบนิเวศ												
7.1 ความคงทนต่อการเหยียบย่ำ/บดอัดของดิน	15	5	75	15	5	75	15	5	75	15	5	75
7.2 ความยึดแน่นของเนื้อดิน	15	2	30	15	4	60	15	2	30	15	3	45
7.3 ประเภทของสังคมพืชที่ปกคลุมพื้นที่ส่วนใหญ่	25	2	50	25	2	50	25	2	50	25	2	50
7.4 ความลาดชันของพื้นที่	15	1	15	15	5	75	15	2	30	15	3	45
7.5 การมีอยู่ของสัตว์ป่าที่อ่อนไหวต่อการถูกรบกวน	30	0	0	30	1	30	30	0	0	30	1	30
R_{ii}			1.70			2.90			1.85			2.45

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	เส้นทางศึกษาระรรมชาติ											
	กัวแม่ปาน			กม.33 - หนองพักชี			แก้มปีบ้านกร่าง			น้ำตกกรุงชิง		
	W _i	R _i	W _i R _i	W _i	R _i	W _i R _i	W _i	R _i	W _i R _i	W _i	R _i	W _i R _i
8. ความเชื่อมโยงกับแหล่งนันทนาการอื่น ๆ	100			100			100			100		
8.1 ระยะทางระหว่างแหล่งที่ประเมินกับแหล่งนันทนาการที่ใกล้สุด	50	5	250	50	5	250	50	5	250	50	5	250
8.2 จำนวนแหล่งนันทนาการใกล้เคียงในระยะ 80 กิโลเมตร	50	5	250	50	3	150	50	2	100	50	5	250
R _{ii}			5.00			4.00			3.50			5.00
9. ความปลอดภัย	100			100			100			100		
9.1 โอกาสในการสัมผัสพืชเป็นพิษขณะประกอบกิจกรรม	35	1	35	35	0	0	35	0	0	35	0	0
9.2 โอกาสในการพบสัตว์ที่เป็นอันตรายขณะประกอบกิจกรรม	35	0	0	35	0	0	35	0	0	35	0	0
9.3 โอกาสเกิดภัยธรรมชาติในฤดูกาลที่เปิดให้ประกอบกิจกรรม	30	5	150	30	5	150	30	3	90	30	5	150
R _{ii}			1.85			1.50			0.90			1.50
10. ภูมิอากาศ	100			100			100			100		
10.1 อุณหภูมิเฉลี่ย	20	2	40	20	2	40	20	2	40	20	2	40
10.2 ความชื้นสัมพัทธ์	20	3	60	20	3	60	20	2	40	20	2	40
10.3 จำนวนวันฝนตกต่อปี	60	5	300	60	4	240	60	4	240	60	3	180
R _{ii}			4.00			3.40			3.20			2.60

ตารางที่ 18 ผลการประเมินศักยภาพเส้นทางศึกษาธรรมชาติ

ตัวชี้วัด	เส้นทางศึกษาธรรมชาติ											
	กัวแม่ปาน			กม.33-หนองผักชี			แคมป์บ้านกร่าง			น้ำตกกรุงชิง		
	W_{ii}	R_{ii}	$W_{ii}R_{ii}$	W_{ii}	R_{ii}	$W_{ii}R_{ii}$	W_{ii}	R_{ii}	$W_{ii}R_{ii}$	W_{ii}	R_{ii}	$W_{ii}R_{ii}$
1. ความโดดเด่นของสังคมพืช	4.87	4.20	20.4540	4.87	3.60	17.5320	4.87	3.00	14.6100	4.87	3.80	18.5060
2. โอกาสในการพบเห็นสัตว์ป่า	4.60	3.30	15.1800	4.60	3.50	16.1000	4.60	3.50	16.1000	4.60	3.30	15.1800
3. ความโดดเด่นทางกายภาพของฐานทรัพยากร	3.67	5.00	18.3500	3.67	4.00	14.6800	3.67	3.00	11.0100	3.67	4.00	14.6800
4. คุณภาพด้านทัศนียภาพของภูมิทัศน์	4.20	5.00	21.0000	4.20	4.00	16.8000	4.20	3.00	12.6000	4.20	4.00	16.8000
5. นัยสำคัญต่อการสื่อความหมาย	4.67	5.00	23.3500	4.67	4.00	18.6800	4.67	3.00	14.0100	4.67	4.00	18.6800
6. ความเหมาะสมของทรัพยากรต่อการประกอบกิจกรรม นันทนาการ	4.64	3.00	13.9200	4.64	2.60	12.0640	4.64	2.90	13.4560	4.64	2.20	10.2080
7. ความคงทนของสภาพแวดล้อมในการรองรับการใช้ประโยชน์ โดยยังคงลักษณะเดิมของระบบนิเวศ	4.47	1.70	7.5990	4.47	2.90	12.9630	4.47	1.85	8.2695	4.47	2.45	10.9515
8. ความเชื่อมโยงกับแหล่งนันทนาการอื่น ๆ	3.17	5.00	15.8500	3.17	4.00	12.6800	3.17	3.50	11.0950	3.17	5.00	15.8500
9. ความปลอดภัย	4.20	1.85	7.7700	4.20	1.50	6.3000	4.20	0.90	3.7800	4.20	1.50	6.3000
10. ภูมิอากาศ	3.29	4.00	13.1600	3.29	3.40	11.1860	3.29	3.20	10.5280	3.29	2.60	8.5540
$\sum W_{ii}$	41.78			41.78			41.78			41.78		
$\sum W_{ii}R_{ii}$	156.6330			138.9850			115.4585			135.7095		
FRRP	3.7490			3.3266			2.7635			3.2482		

น้ำตก

1. ความโดดเด่นของสังคมพืช พบว่า บริเวณน้ำตกกะโรมมีความโดดเด่นด้านปริมาณต้นไม้ที่มีขนาดเส้นรอบวงมากกว่า 100 เซนติเมตร ในระดับสูงโดยมีค่าคะแนนสูงสุดเท่ากับ 4.00 คะแนน ทั้งนี้เนื่องจากตลอดเส้นทางเดินไปยังน้ำตกถูกปกคลุมด้วยสังคมป่าดิบชื้นซึ่งมีความอุดมสมบูรณ์มีปริมาณต้นไม้ใหญ่ค่อนข้างมาก โดยสามารถนับต้นไม้ที่มีขนาดเส้นรอบวงมากกว่า 100 เซนติเมตร ได้ 16-20 ต้นต่อระยะทาง 100 เมตร ส่วนน้ำตกแม่ยะและน้ำตกเหวนรกมีความโดดเด่นด้านปริมาณต้นไม้ที่มีขนาดเส้นรอบวงมากกว่า 100 เซนติเมตรในระดับต่ำโดยมีค่าคะแนนเท่ากับ 2.00 คะแนน เนื่องจากพื้นที่ดังกล่าวปกคลุมด้วยสังคมป่าผสมผลัดใบและป่าดิบแล้งตามลำดับ ซึ่งมีปริมาณไม้ใหญ่ค่อนข้างน้อย โดยนับต้นไม้ที่มีขนาดเส้นรอบวงมากกว่า 100 เซนติเมตร ได้จำนวน 6-10 ต้นต่อระยะทาง 100 เมตร ส่วนการปรากฏของหมู่ไม้ครบทุกกลุ่มโครงสร้างชั้นเรือนยอด พบว่า น้ำตกเกือบทุกแห่งมีการปรากฏของหมู่ไม้ครบทุกกลุ่มโครงสร้างชั้นเรือนยอด ยกเว้นน้ำตกแม่ยะซึ่งมีการปรากฏของหมู่ไม้ไม่ครบทุกกลุ่มโครงสร้างชั้นเรือนยอด ส่วนเปอร์เซ็นต์การปกคลุมเรือนยอดของน้ำตกทุกแห่ง พบว่า มีค่าคะแนนค่อนข้างใกล้เคียงกัน โดยบริเวณน้ำตกเหวนรกและน้ำตกกะโรมมีความโดดเด่นในระดับสูงโดยมีค่าคะแนนเท่ากับ 4 คะแนน เท่ากัน เนื่องจากมีการปกคลุมเรือนยอด 60-80 เปอร์เซ็นต์ เพราะบริเวณพื้นที่น้ำตกทั้ง 2 แห่งปกคลุมด้วยสังคมป่าดิบมีเรือนยอดค่อนข้างหนาแน่น ในขณะที่น้ำตกแม่ยะและน้ำตกป่าละอูมีความโดดเด่นในระดับปานกลางโดยมีค่าคะแนนเท่ากับ 3 คะแนน เท่ากัน เนื่องจากบริเวณน้ำตกแม่ยะซึ่งปกคลุมด้วยสังคมป่าผสมผลัดใบประกอบไปด้วยพรรณไม้ที่มีการผลัดใบในช่วงฤดูร้อนทำให้เรือนยอดค่อนข้างโปร่ง และบริเวณน้ำตกป่าละอูซึ่งถึงแม้ปกคลุมด้วยสังคมป่าดิบแล้ง แต่เนื่องจากมีเรือนยอดค่อนข้างโปร่งจึงมีการปกคลุมของเรือนยอดไม่มากนัก

โดยสรุปด้านความโดดเด่นของสังคมพืช พบว่า น้ำตกกะโรมมีค่าคะแนนสูงสุดเท่ากับ 3.40 คะแนน รองลงมาคือน้ำตกเหวนรกและน้ำตกป่าละอู ซึ่งมีค่าคะแนนเท่ากับ 2.60 คะแนน เท่ากัน และน้ำตกแม่ยะ มีค่าคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 2.00 คะแนน ตามลำดับ

2. โอกาสในการพบเห็นสัตว์ป่า พบว่า บริเวณน้ำตกเหวนรกมีโอกาสในการพบเห็นสัตว์ป่าจำพวกนกในระดับสูงมากโดยมีค่าคะแนนสูงสุดเท่ากับ 5.00 คะแนน เพราะมีโอกาสในการพบเห็นชนิดนกมากกว่า 40 ชนิดขึ้นไป ส่วนน้ำตกแม่ยะมีโอกาสในการพบเห็นสัตว์ป่าจำพวกนกในระดับต่ำโดยมีค่าคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 2.00 คะแนน เนื่องจากมีโอกาสในการพบเห็นชนิดนก 10-

19 ชนิด ในขณะที่น้ำตกทุกแหล่งมีโอกาสในการพบเห็นชนิดสัตว์ป่าขนาดเล็ก – ขนาดกลางในระดับสูงสุดโดยมีค่าคะแนนเท่ากับ 2.00 คะแนน เท่ากัน เพราะมีโอกาสพบเห็นสัตว์ป่าขนาดเล็ก – ขนาดกลางมากกว่า 2 ชนิดขึ้นไป สำหรับโอกาสในการพบเห็นชนิดสัตว์ป่าขนาดใหญ่ พบว่าบริเวณน้ำตกเหวนรกมีโอกาสในการพบเห็นชนิดสัตว์ป่าขนาดใหญ่ในระดับสูงสุดโดยมีค่าคะแนนเท่ากับ 2.00 คะแนน เนื่องจากมีโอกาสในการพบเห็นสัตว์ป่าขนาดใหญ่มากกว่า 1 ชนิดขึ้นไป และน้ำตกแม่ยะไม่มีโอกาสในการพบเห็นสัตว์ป่าขนาดใหญ่เลยซึ่งมีค่าคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 0.00 คะแนน ทั้งนี้โอกาสในการพบเห็นสัตว์ป่าในแต่ละพื้นที่ที่มีความแตกต่างกันอาจขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการด้วยกัน เช่น พื้นที่มีหลากหลายของถิ่นอาศัย อาหาร ตลอดจนความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ป่า เป็นต้น

โดยสรุปด้านโอกาสในการพบเห็นสัตว์ป่า พบว่า น้ำตกเหวนรกมีค่าคะแนนสูงสุดเท่ากันคือ 4.10 คะแนน รองลงมาคือน้ำตกป่าละอูและน้ำตกกะโรมซึ่งมีค่าคะแนนเท่ากับ 3.30 คะแนน เท่ากัน และน้ำตกแม่ยะมีค่าคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 2.50 คะแนน ตามลำดับ

3. ความโดดเด่นทางกายภาพของฐานทรัพยากร พบว่า น้ำตกแม่ยะมีความโดดเด่นด้านความกว้างบริเวณฐานน้ำตกชั้นที่กว้างที่สุดในระดับสูงมากโดยมีค่าคะแนนเท่ากับ 5.00 คะแนน เนื่องจากมีความกว้างบริเวณฐานน้ำตกชั้นที่กว้างที่สุดมากกว่า 40.0 เมตร ส่วนน้ำตกป่าละอูมีความโดดเด่นในระดับต่ำสุดโดยมีค่าคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1.00 คะแนน เนื่องจากมีความกว้างบริเวณฐานน้ำตกชั้นที่กว้างที่สุดน้อยกว่า 10.0 เมตร ในทำนองเดียวกับความสูงของน้ำตกชั้นที่สูงที่สุดซึ่งน้ำตกแม่ยะมีความโดดเด่นในระดับสูงมากโดยมีค่าคะแนนสูงสุดเท่ากับ 5.00 คะแนน เนื่องจากมีความสูงของน้ำตกชั้นที่สูงที่สุดมากกว่า 80.0 เมตร ส่วนน้ำตกป่าละอูมีความโดดเด่นในระดับต่ำสุดโดยมีค่าคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1.00 คะแนน เนื่องจากมีความสูงของน้ำตกชั้นที่สูงที่สุดน้อยกว่า 20.0 เมตร สำหรับจำนวนเดือนที่มีปริมาณน้ำไหลไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของปริมาณน้ำสูงสุดในภาวะปกติ พบว่า น้ำตกทุกแหล่งมีความโดดเด่นในระดับสูงถึงสูงมาก ซึ่งน้ำตกกะโรมมีความโดดเด่นในระดับสูงมากโดยมีค่าคะแนนสูงสุดเท่ากับ 5.00 คะแนน เนื่องจากมีจำนวนเดือนที่มีปริมาณน้ำไหลไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของปริมาณน้ำสูงสุดในภาวะปกติมากกว่า 8 เดือน ส่วนน้ำตกแหล่งที่เหลือมีความโดดเด่นในระดับสูงโดยมีค่าคะแนนสูงสุดเท่ากับ 4.00 คะแนน เนื่องจากมีจำนวนเดือนที่มีปริมาณน้ำไหลไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของปริมาณน้ำสูงสุดในภาวะปกติในช่วง 6 - 8 เดือน

โดยสรุปด้านความโดดเด่นทางกายภาพของฐานทรัพยากร พบว่า น้ำตกแม่ยะมีค่าคะแนนสูงสุด เท่ากับ 4.10 คะแนน รองลงมาคือน้ำตกกะโรมซึ่งมีค่าคะแนนเท่ากับ 3.75 คะแนน น้ำตกเหวนรกมีค่าคะแนนเท่ากับ 3.25 คะแนน น้ำตกป่าละอูมีค่าคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 2.20 คะแนน ตามลำดับ

4. คุณภาพด้านทัศนียภาพของภูมิทัศน์ พบว่า น้ำตกเกือบทุกแหล่งมีคุณภาพด้านทัศนียภาพของภูมิทัศน์ในระดับสูงซึ่งมีค่าคะแนนเท่ากับ 4.00 คะแนนเท่ากัน ได้แก่ น้ำตกเหวนรก น้ำตกป่าละอู และน้ำตกกะโรม โดยบริเวณน้ำตกเหวนรกนอกจากตัวฐานทรัพยากรแล้ว ตลอดเส้นทางเดินไปยังน้ำตกยังสามารถพบความอุดมสมบูรณ์ของสังคมป่าดิบแล้ง ซึ่งในบางช่วงฤดูกาล อาจพบเห็นการออกดอก ผล และผลิบานของพรรณไม้ต่าง ๆ เป็นต้น เช่นเดียวกับตลอดเส้นทางเดินไปยังน้ำตกน้ำตกป่าละอู และน้ำตกกะโรม ที่สามารถพบเห็นการออกดอก ผล และผลิบานของพรรณไม้ต่าง ๆ เป็นต้น ในบางช่วงฤดูกาล นอกจากนั้นตลอดเส้นทางเดินสามารถพบเห็นลำห้วยของน้ำตกไปจนถึงน้ำตกชั้นสุดท้าย ส่วนน้ำตกแม่ยะมีคุณภาพด้านทัศนียภาพของภูมิทัศน์ในระดับปานกลางโดยมีค่าคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 3.00 คะแนน เนื่องจากนอกจากตัวฐานทรัพยากรแล้ว ตลอดเส้นทางเดินไปยังน้ำตกแม่ยะไม่ค่อยมีความโดดเด่นของภูมิทัศน์อื่นมากนัก

5. นัยสำคัญต่อการสื่อความหมาย พบว่า น้ำตกเกือบทุกแหล่งมีนัยสำคัญต่อการสื่อความหมายในระดับสูงโดยมีค่าคะแนนเท่ากับ 4.00 คะแนนเท่ากัน ได้แก่ น้ำตกเหวนรก น้ำตกป่าละอู และน้ำตกกะโรม เนื่องจากบริเวณน้ำตกมีลักษณะองค์ประกอบทางธรรมชาติต่าง ๆ ที่สามารถนำมาใช้เป็นวัตถุดิบสร้างเรื่องราว / เค้าโครงในการสื่อความหมายได้หลากหลาย ส่วนน้ำตกแม่ยะมีนัยสำคัญต่อการสื่อความหมายในระดับปานกลางโดยมีค่าคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 3.00 คะแนน เนื่องจากบริเวณน้ำตกมีลักษณะองค์ประกอบทางธรรมชาติต่าง ๆ ที่สามารถนำมาใช้เป็นวัตถุดิบสร้างเรื่องราว / เค้าโครงในการสื่อความหมายได้แต่หลากหลายนัก

6. ความเหมาะสมของทรัพยากรต่อการประกอบกิจกรรมนันทนาการ พบว่า น้ำตกเกือบทุกแหล่งมีพื้นที่รองรับกิจกรรมเล่นน้ำได้ ยกเว้นน้ำตกเหวนรกซึ่งมีลักษณะทางธรรมชาติของน้ำตกไม่เหมาะต่อการประกอบกิจกรรมเล่นน้ำ ดังนั้นด้านขนาดพื้นที่รองรับกิจกรรมเล่นน้ำที่สามารถเข้าถึงได้โดยปลอดภัยของน้ำตกที่มีพื้นที่ประกอบกิจกรรมเล่นน้ำได้พบว่ามีความเหมาะสมต่อการประกอบกิจกรรมนันทนาการในระดับสูงถึงสูงมาก โดยน้ำตกป่าละอูและน้ำตกกะโรมมีความเหมาะสมในระดับสูงมากโดยมีค่าคะแนนสูงสุดเท่ากับ 5.00 คะแนน เนื่องจากมีพื้นที่รองรับ

กิจกรรมเล่นน้ำที่สามารถเข้าถึงได้โดยปลอดภัยมากกว่า 1,600.00 ตารางเมตร ส่วนน้ำตกแม่ยะมีความเหมาะสมในระดับสูงโดยมีค่าคะแนนสูงสุดเท่ากับ 4.00 คะแนน เนื่องจากมีพื้นที่รองรับกิจกรรมเล่นน้ำที่สามารถเข้าถึงได้โดยปลอดภัย 900.00 - 1,600.00 ตารางเมตร สำหรับด้านความชุ่มชื้นของน้ำ พบว่า น้ำตกป่าละอูและน้ำตกกะโรมมีความเหมาะสมของทรัพยากรต่อการประกอบกิจกรรมนันทนาการในระดับสูงโดยมีค่าคะแนนสูงสุดเท่ากับ 4.00 คะแนน เนื่องจากมีความชุ่มชื้นของน้ำ 3.0 - 4.9 NTU ในขณะที่น้ำตกเหวนรกมีความเหมาะสมของทรัพยากรต่อการประกอบกิจกรรมนันทนาการในระดับต่ำโดยมีค่าคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 2.00 คะแนน เนื่องจากมีความชุ่มชื้นของน้ำ 9.0 - 11.0 NTU

โดยสรุปด้านความเหมาะสมของทรัพยากรต่อการประกอบกิจกรรมนันทนาการ พบว่า น้ำตกป่าละอูและน้ำตกกะโรม มีค่าคะแนนสูงสุดเท่ากันคือ 4.60 คะแนน รองลงมาคือน้ำตกแม่ยะซึ่งมีค่าคะแนนเท่ากับ 3.60 คะแนน และน้ำตกเหวนรกมีค่าคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1.40 คะแนน ตามลำดับ

7. ความคงทนของสภาพแวดล้อมในการรองรับการใช้ประโยชน์ โดยยังคงลักษณะเดิมของระบบนิเวศ พบว่า บริเวณน้ำตกทุกแหล่งมีความคงทนในการรองรับการใช้ประโยชน์ด้านความคงทนต่อการเหยียบย่ำ/บดอัดของดินในระดับสูงมากโดยมีค่าคะแนนเท่ากับ 5.00 คะแนนเท่ากัน เนื่องจากทุกแหล่งมีความคงทนต่อการเหยียบย่ำ/บดอัดของดินมากกว่า 2.00 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร ต่างกับความยืดหยุ่นของเนื้อดินในแต่ละพื้นที่เนื่องจากมีความคงทนในการรองรับการใช้ประโยชน์อยู่ในระดับต่ำถึงปานกลาง โดยน้ำตกแม่ยะและน้ำตกเหวนรกมีความคงทนในการรองรับการใช้ประโยชน์ในระดับปานกลางโดยมีค่าคะแนนสูงสุดเท่ากับ 3.00 คะแนนเท่ากัน เนื่องจากมีความยืดหยุ่นของเนื้อดิน 1.00 - 1.99 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร ส่วนน้ำตกป่าละอูและน้ำตกกะโรมมีความคงทนในการรองรับการใช้ประโยชน์ในระดับต่ำโดยมีค่าคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 2.00 คะแนน เนื่องจากมีความยืดหยุ่นของเนื้อดิน 0.50 - 0.99 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร ส่วนความคงทนในการรองรับการใช้ประโยชน์ด้านประเภทของสังคมพืชที่ปกคลุมพื้นที่ส่วนใหญ่ พบว่า น้ำตกแม่ยะมีความคงทนในการรองรับการใช้ประโยชน์ในระดับปานกลางโดยมีค่าคะแนนเท่ากับ 3.00 เนื่องจากพื้นที่ถูกปกคลุมด้วยสังคมป่าผสมผลัดใบ ส่วนน้ำตกแหล่งอื่นมีความคงทนในระดับต่ำโดยมีค่าคะแนนเท่ากับ 2.00 คะแนน เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่ปกคลุมด้วยสังคมป่าดิบ โดยน้ำตกเหวนรกปกคลุมด้วยสังคมป่าดิบแล้งเช่นเดียวกับน้ำตกป่าละอู และน้ำตกกะโรมปกคลุมด้วยสังคมป่าดิบชื้น ซึ่งจัดอยู่ในความคงทนระดับเดียวกัน ในขณะที่ด้าน

ความลาดชันของพื้นที่ พบว่า น้ำตกเหวนรกมีความคงทนในการรองรับการใช้ประโยชน์ในระดับปานกลางโดยมีค่าคะแนนสูงสุดเท่ากับ 3.00 คะแนน ซึ่ง เนื่องจากพื้นที่ที่มีความลาดชันระหว่าง 17–24 เปอร์เซ็นต์ เนื่องจากสภาพภูมิประเทศของพื้นที่โดยรอบเป็นพื้นที่ราบสลับกับภูเขาจึงค่อนข้างมีความลาดชัน ส่วนน้ำตกแม่ยะและน้ำตกกะโรมมีความคงทนในการรองรับการใช้ประโยชน์ในระดับต่ำมากโดยมีค่าคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1.00 คะแนน เนื่องจากพื้นที่ที่มีความลาดชันมากกว่า 35 เปอร์เซ็นต์ ทั้งนี้เพราะสภาพภูมิประเทศของพื้นที่โดยรอบเป็นภูเขาค่อนข้างมีความลาดชันสูง ส่วนการมีอยู่ของสัตว์ป่าที่อ่อนไหวต่อการถูกรบกวน พบว่า น้ำตกแม่ยะค่อนข้างมีความคงทนในการรองรับการใช้ประโยชน์ เนื่องจากไม่พบการมีอยู่ของสัตว์ป่าที่อ่อนไหวต่อการถูกรบกวน ส่วนน้ำตกแหล่งอื่นมีความคงทนในการรองรับการใช้ประโยชน์ค่อนข้างน้อย เนื่องจากพบการอาศัยอยู่ของสัตว์ป่าที่อ่อนไหวต่อการถูกรบกวน

โดยสรุปด้านความคงทนของสภาพแวดล้อมในการรองรับการใช้ประโยชน์ โดยยังคงลักษณะเดิมของระบบนิเวศ พบว่า น้ำตกแม่ยะ มีค่าคะแนนสูงสุดเท่ากับ 2.40 คะแนน รองลงคือน้ำตกเหวนรก ซึ่งมีค่าคะแนนเท่ากับ 2.15 น้ำตกป่าละอู มีค่าคะแนนเท่ากับ 1.85 คะแนน และน้ำตกกะโรม มีค่าคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1.70 คะแนน ตามลำดับ

8. ความเชื่อมโยงกับแหล่งนันทนาการอื่น พบว่า น้ำตกเกือบทุกแหล่งมีความเชื่อมโยงกับแหล่งนันทนาการอื่นด้านระยะทางระหว่างแหล่งที่ประเมินกับแหล่งนันทนาการที่ใกล้สุดในระดับสูงมากโดยมีค่าคะแนนเท่ากับ 5.00 คะแนน เนื่องจากมีระยะทางระหว่างแหล่งที่ประเมินกับแหล่งนันทนาการที่ใกล้สุดน้อยกว่า 10 กิโลเมตร ยกเว้นน้ำตกป่าละอูซึ่งมีความเชื่อมโยงกับแหล่งนันทนาการอื่นด้านระยะทางระหว่างแหล่งที่ประเมินกับแหล่งนันทนาการที่ใกล้สุดในระดับปานกลางโดยมีค่าคะแนนเท่ากับ 3.00 คะแนน เนื่องจากมีระยะทางระหว่างแหล่งที่ประเมินกับแหล่งนันทนาการที่ใกล้สุด 20-29 กิโลเมตร ส่วนความเชื่อมโยงกับแหล่งนันทนาการอื่นด้านจำนวนแหล่งนันทนาการใกล้เคียงในระยะ 80 กิโลเมตร พบว่า น้ำตกแม่ยะและน้ำตกกะโรมมีความเชื่อมโยงกับแหล่งนันทนาการอื่นในระดับสูงมากโดยมีค่าคะแนนสูงสุดเท่ากับ 5.00 คะแนน เนื่องจากมีจำนวนแหล่งนันทนาการใกล้เคียงในระยะ 80 กิโลเมตร มากกว่า 50 แหล่งขึ้นไป ส่วนน้ำตกเหวนรกและน้ำตกป่าละอูมีความเชื่อมโยงกับแหล่งนันทนาการอื่นด้านจำนวนแหล่งนันทนาการใกล้เคียงในระยะ 80 กิโลเมตร ในระดับปานกลางโดยมีค่าคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 3.00 คะแนน เท่ากัน เนื่องจากมีจำนวนแหล่งนันทนาการใกล้เคียงในระยะ 80 กิโลเมตร ระหว่าง 30-39 แหล่ง

โดยสรุปด้านความเชื่อมโยงกับแหล่งนันทนาการอื่น พบว่า น้ำตกแม่ยะและน้ำตกกะโรม มีค่าคะแนนสูงสุดเท่ากันคือ 5.00 คะแนน รองลงมาคือน้ำตกเหวนรกซึ่งมีค่าคะแนนเท่ากับ 4.00 คะแนน และน้ำตกป่าละอู มีค่าคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 3.00 คะแนน ตามลำดับ

9. ความปลอดภัย พบว่า น้ำตกทุกแหล่งมีโอกาสในการสัมผัสพืชเป็นพิษขณะประกอบกิจกรรมในพื้นที่ เนื่องจากบริเวณเส้นทางเดินเท้าเข้าถึงน้ำตกหรือบริเวณพื้นที่ประกอบกิจกรรมมีการปรากฏของพืชเป็นพิษ เช่นเดียวกับโอกาสในการพบสัตว์ที่เป็นอันตรายขณะประกอบกิจกรรม เนื่องจากพบเห็นสัตว์ที่อาจเป็นอันตรายในขณะเข้าไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่ ส่วนความปลอดภัยด้านโอกาสเกิดภัยธรรมชาติในฤดูกาลที่เปิดให้ประกอบกิจกรรมนั้น พบว่า น้ำตกทุกแหล่งมีความปลอดภัยอยู่ในระดับสูงถึงสูงมาก โดยน้ำตกเหวนรกมีความปลอดภัยในระดับสูงมากโดยมีค่าคะแนนสูงสุดเท่ากับ 5.00 คะแนน เนื่องจากช่วงฤดูกาลที่เปิดให้ประกอบกิจกรรมมีโอกาสเกิดภัยธรรมชาติน้อยกว่า 5 วันต่อปี ส่วนน้ำตกแหล่งอื่นมีความปลอดภัยด้านโอกาสเกิดภัยธรรมชาติในฤดูกาลที่เปิดให้ประกอบกิจกรรมในระดับสูงโดยมีค่าคะแนนเท่ากับ 4.00 คะแนน เนื่องจากช่วงฤดูกาลที่เปิดให้ประกอบกิจกรรมมีโอกาสเกิดภัยธรรมชาติจำนวน 5-9 วันต่อปี

โดยสรุปด้านความปลอดภัย พบว่า น้ำตกเหวนรก มีค่าคะแนนสูงสุดเท่ากับ 3.00 คะแนน ส่วนน้ำตกที่เหลือคือ น้ำตกแม่ยะ น้ำตกป่าละอู และน้ำตกกะโรม มีค่าคะแนนเท่ากันคือ 2.40 คะแนน

10. ภูมิอากาศ พบว่า บริเวณน้ำตกทุกแหล่ง มีความเหมาะสมของอุณหภูมิต่อการประกอบกิจกรรมนันทนาการในระดับปานกลางโดยมีค่าคะแนนเท่ากับ 2.00 คะแนน เนื่องจากบริเวณแหล่งนันทนาการมีอุณหภูมิเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 15 - 19 หรือ 26 - 30 องศาเซลเซียส ส่วนความเหมาะสมของความชื้นสัมพัทธ์ต่อการประกอบกิจกรรมนันทนาการ พบว่า บริเวณน้ำตกแม่ยะและน้ำตกเหวนรกมีความเหมาะสมในระดับสูงสุดโดยมีค่าคะแนนเท่ากับ 3.00 คะแนน เนื่องจากมีความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 65.0 - 75.0 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่น้ำตกกะโรมมีความเหมาะสมในระดับต่ำโดยมีค่าคะแนนเท่ากับ 1.00 คะแนน เนื่องจากมีความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยต่อปีมากกว่า 80.0 เปอร์เซ็นต์ ส่วนความเหมาะสมของจำนวนวันฝนตกต่อการประกอบกิจกรรมนันทนาการ พบว่า บริเวณน้ำตกแม่ยะมีความเหมาะสมในระดับสูงมากโดยมีค่าคะแนนสูงสุดเท่ากับ 5.00 คะแนน เนื่องจากมีจำนวนวันฝนตกน้อยกว่า 120 วันต่อปี ในขณะที่น้ำตกกะโรมมีความเหมาะสม

ในระดับปานกลางโดยมีค่าคะแนนเท่ากับ 3.00 คะแนน เนื่องจากมีจำนวนวันฝนตก 151 - 180 วันต่อปี

โดยสรุปด้านภูมิอากาศ พบว่า น้ำตกแม่ยะ มีค่าคะแนนสูงสุดเท่ากับ 4.00 คะแนน รองลงมาคือน้ำตกเหวนรกซึ่งมีค่าคะแนนเท่ากับ 3.40 คะแนน น้ำตกป่าละอูมีค่าคะแนนเท่ากับ 3.20 คะแนน และน้ำตกกะโรมมีค่าคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 2.40 คะแนน ตามลำดับ

รายละเอียดของค่าคะแนนแต่ละตัวชี้วัดช่วยในการประเมินศักยภาพน้ำตก ปรากฏดังตารางที่ 19

ผลการประเมินศักยภาพทรัพยากรนันทนาการฐานป่าไม้ประเภทน้ำตกทั้ง 4 แห่ง พบว่า น้ำตกทุกแห่งมีศักยภาพอยู่ในระดับสูง โดยน้ำตกกะโรม มีค่าคะแนนศักยภาพสูงสุดเท่ากับ 3.4282 คะแนน รองลงมาคือน้ำตกแม่ยะ ซึ่งมีค่าคะแนนศักยภาพเท่ากับ 3.2025 คะแนน น้ำตกเหวนรก มีค่าคะแนนศักยภาพเท่ากับ 3.1610 คะแนน และ น้ำตกป่าละอู มีค่าคะแนนศักยภาพต่ำสุดเท่ากับ 3.1054 คะแนน ซึ่งรายละเอียดผลการประเมินศักยภาพน้ำตก ปรากฏดังตารางที่ 20

ตารางที่ 19 ค่าคะแนนและค่าถ่วงน้ำหนักตัวชี้วัดย่อยในการประเมินศักยภาพน้ำตก

ตัวชี้วัด	น้ำตกแม่ยะ			น้ำตกเหวนรก			น้ำตกป่าละอู			น้ำตกกะโรม		
	W_i	R_i	$W_i R_i$	W_i	R_i	$W_i R_i$	W_i	R_i	$W_i R_i$	W_i	R_i	$W_i R_i$
1 ความโดดเด่นของสังคมพืช	100			100			100			100		
1.1 ปริมาณต้นไม้ที่มีขนาดเส้นรอบวงมากกว่า 100 เซนติเมตร	40	2	80	40	2	80	40	3	120	40	4	160
1.2 การปรากฏของหมู่ไม้ครบทุกกลุ่มโครงสร้างชั้นเรือนยอด	20	0	0	20	1	20	20	1	20	20	1	20
1.3 เฟอร์นิเจอร์การปกคลุมเรือนยอด	40	3	120	40	4	160	40	3	120	40	4	160
R_{ii}			2.00			2.60			2.60			3.40
2 การพบเห็นสัตว์ป่า	100			100			100			100		
2.1 จำนวนชนิดนก	70	3	210	70	5	350	70	4	280	70	4	280
2.2 จำนวนสัตว์ขนาดเล็ก - ขนาดกลาง	20	2	40	20	2	40	20	2	40	20	2	40
2.3 จำนวนสัตว์ป่าขนาดใหญ่	10	0	0	10	2	20	10	1	10	10	1	10
R_{ii}			2.50			4.10			3.30			3.30
3 ความโดดเด่นทางกายภาพของฐานทรัพยากร	100			100			100			100		
3.1 ความกว้างของน้ำตกชั้นที่กว้างที่สุด	25	5	125	25	4	100	25	1	25	25	3	75
3.2 ความสูงของน้ำตกชั้นที่สูงที่สุด	30	5	150	30	3	90	30	1	30	30	3	90
3.3 จำนวนชั้นของน้ำตก	15	1	15	15	1	15	15	3	45	15	4	60
3.4 จำนวนเดือนที่มีปริมาณน้ำไหลไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของปริมาณน้ำสูงสุดในภาวะปกติ	30	4	120	30	4	120	30	4	120	30	5	150
R_{ii}			4.10			3.25			2.20			3.75
4 คุณภาพด้านทัศนียภาพของภูมิทัศน์	100			100			100			100		
4.1 คุณภาพด้านทัศนียภาพของภูมิทัศน์	100	3	300	100	4	400	100	4	400	100	4	400
R_{ii}			3.00			4.00			4.00			4.00

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	น้ำตกแม่ยะ			น้ำตกหวนรก			น้ำตกป่าละอู			น้ำตกกะโรม		
	W_i	R_i	$W_i R_i$	W_i	R_i	$W_i R_i$	W_i	R_i	$W_i R_i$	W_i	R_i	$W_i R_i$
5. นัยสำคัญต่อการสื่อความหมาย	100			100			100			100		
5.1 นัยสำคัญต่อการสื่อความหมาย	100	3	300	100	4	400	100	4	400	100	4	400
R_{ii}			3.00			4.00			4.00			4.00
6. ความเหมาะสมของทรัพยากรต่อการประกอบกิจกรรม	100			100			100			100		
6.1 ขนาดพื้นที่รองรับกิจกรรมเล่นน้ำที่สามารถเข้าถึงโดยปลอดภัย	60	4	240	60	1	60	60	5	300	60	5	300
6.2 ความขุ่นของน้ำ	40	3	120	40	2	80	40	4	160	40	4	160
R_{ii}			3.60			1.40			4.60			4.60
7. ความคงทนของสภาพแวดล้อมในการรองรับการใช้ประโยชน์ โดยยังคงลักษณะเดิมของระบบนิเวศ	100			100			100			100		
7.1 ความคงทนของดินต่อการเหยียบย่ำ/บดอัดของดิน	15	5	75	15	5	75	15	5	75	15	5	75
7.2 ความยึดแน่นของเนื้อดิน	15	3	45	15	3	45	15	2	30	15	2	30
7.3 ประเภทของสังคมพืช	25	3	75	25	2	50	25	2	50	25	2	50
7.4 ความลาดชันของพื้นที่	15	1	15	15	3	45	15	2	30	15	1	15
7.5 การมีอยู่ของสัตว์ป่าที่อ่อนไหวต่อการถูกรบกวน	30	1	30	30	0	0	30	0	0	30	0	0
R_{ii}			2.40			2.15			1.85			1.70

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	น้ำตาลแม่ยะ			น้ำตาลहनรก			น้ำตาลปาละดู			น้ำตาลกะโรม		
	W_i	R_i	$W_i R_i$	W_i	R_i	$W_i R_i$	W_i	R_i	$W_i R_i$	W_i	R_i	$W_i R_i$
8. ความเชื่อมโยงกับแหล่งนันทนาการอื่นๆ	100			100			100			100		
8.1 ระยะทางถึงแหล่งที่ใกล้ที่สุด	50	5	250	50	5	250	50	3	150	50	5	250
8.2 จำนวนแหล่งในระยะ 80 กม.	50	5	250	50	3	150	50	3	150	50	5	250
R_{ii}			5.00			4.00			3.00			5.00
9. ความปลอดภัย	100			100			100			100		
9.1 โอกาสในการสัมผัสพืชเป็นพิษขณะประกอบกิจกรรม	20	0	0	20	0	0	20	0	0	20	0	0
9.2 โอกาสในการพบสัตว์ที่เป็นอันตรายขณะประกอบกิจกรรม	20	0	0	20	0	0	20	0	0	20	0	0
9.3 โอกาสเกิดภัยธรรมชาติในฤดูกาลที่เปิดให้ประกอบกิจกรรม	60	4	240	60	5	300	60	4	240	60	4	240
R_{ii}			2.40			3.00			2.40			2.40
10. ภูมิอากาศ	100			100			100			100		
10.1 อุณหภูมิเฉลี่ย	20	2	40	20	2	40	20	2	40	20	2	40
10.2 ความชื้นสัมพัทธ์	20	3	60	20	3	60	20	2	40	20	1	20
10.3 จำนวนวันฝนตกต่อปี	60	5	300	60	4	240	60	4	240	60	3	180
R_{ii}			4.00			3.40			3.20			2.40

ตารางที่ 20 ผลการประเมินศักยภาพน้ำตก

ตัวชี้วัด	น้ำตกแม่ยะ			น้ำตกเหวนรก			น้ำตกป่าละอู			น้ำตกกะโรม		
	W_{ii}	R_{ii}	$W_{ii} R_{ii}$	W_{ii}	R_{ii}	$W_{ii} R_{ii}$	W_{ii}	R_{ii}	$W_{ii} R_{ii}$	W_{ii}	R_{ii}	$W_{ii} R_{ii}$
1. ความโดดเด่นของสังคมพืช	3.73	2.00	7.4600	3.73	2.60	9.6980	3.73	2.60	9.6980	3.73	3.40	12.6820
2. โอกาสในการพบเห็นสัตว์ป่า	3.29	2.50	8.2250	3.29	4.10	13.4890	3.29	3.30	10.8570	3.29	3.30	10.8570
3. ความโดดเด่นทางกายภาพของฐานทรัพยากร	4.87	4.10	19.9670	4.87	3.25	15.8275	4.87	2.20	10.7140	4.87	3.75	18.2625
4. คุณภาพด้านทัศนียภาพของภูมิทัศน์	4.47	3.00	13.4100	4.47	4.00	17.8800	4.47	4.00	17.8800	4.47	4.00	17.8800
5. ความเหมาะสมของทรัพยากรต่อการประกอบกิจกรรมนันทนาการ	4.67	3.60	16.8120	4.67	1.40	6.5380	4.67	4.60	21.4820	4.67	4.60	21.4820
6. ความคงทนของสภาพแวดล้อมในการรองรับการใช้ประโยชน์ โดยยังคงลักษณะเดิมของระบบนิเวศ	4.13	2.40	9.9120	4.13	2.15	8.8795	4.13	1.85	7.6405	4.13	1.70	7.0210
7. ความเชื่อมโยงกับแหล่งนันทนาการอื่น ๆ	3.47	5.00	17.3500	3.47	4.00	13.8800	3.47	3.00	10.4100	3.47	5.00	17.3500
8. ความปลอดภัย	4.27	2.40	10.2480	4.27	3.00	12.8100	4.27	2.40	10.2480	4.27	2.40	10.2480
9. นัยสำคัญต่อการสื่อความหมาย	3.27	3.00	9.8100	3.27	4.00	13.0800	3.27	4.00	13.0800	3.27	4.00	13.0800
10. ภูมิอากาศ	3.31	4.00	13.2400	3.31	3.40	11.2540	3.31	3.20	10.5920	3.31	2.40	7.9440
$\sum W_{ii}$	39.48			39.48			39.48			39.48		
$\sum W_{ii} R_{ii}$	126.4340			123.3360			122.6015			136.8065		
FRRP	3.2025			3.1240			3.1054			3.4652		